

ELS «RAHALS» DEL LLIBRE DEL REPARTIMENT

Vicent Sanchis i Martínez

Quan u es fixa un poc en la toponímia d'origen àrab dels pobles i ciutats actuals del País Valencià, sens dubte ben prompte se n'adona d'un fet que destaca com és la gran quantitat de poblacions que duen els prefixos Al-(58 municipis), Ben- Beni-(47 municipis). També, però en menor quantia, els que comencen amb altres prefixos com Massa-, i els que ho fan per Rafel, Ràfol, etc. (6 municipis).

Si mirem el Llibre del Repartiment amb un poc de deteniment pel que fa als aspectes toponímics, un fet ens cridarà l'atenció en especial. És la gran quantitat de «rahals, raals, rafals» esdevinguts Rafal, Rafel, Ràfol, i que en canvi no han perdurat amb el pas del temps, si més no, com a municipis. Sembla com si amb l'excepció d'uns pocs la immensa majoria hagueren desaparegut quasi per complet, perquè aparentment no hi ha hagut continuïtat o pervivència en la toponímia¹.

Front a aquesta situació ens podem fer una sèrie de preguntes, com per exemple: Què és actualment un Rafal? Què era un Rahal? En quina època s'originaren? Com eren físicament? Quin tipus d'organització tenien? I sobretot, per què no han perdurat amb el temps? Les úniques contestacions possibles estan sens dubte en els llibres, treballs, publicacions, etc., dels estudiosos en la matèria; persones àmpliament autoritzades per a tals quefers.

Què és actualment un Rafal?

Els rafals actualment són construccions de planta rectangular, generalment amb murs de pedra seca, o de pedra presa amb argamassa de calç quan es tracta de còdols de riu, bols de més difícil estabilitat. Sobre aquests murs descansen, a manera de bigues, troncs generalment d'olivera que suporten lloses de pedra calcària sobre les quals va una capa de grava fina que remata la coberta; utilitzats com a refugi rural. És una construcció pròpia de les comarques del nord del País Valencià; l'etimologia és àrab (de raff "canyís o cornisa")². També pot ser un cobert de teulada o d'enreixat de ferros o fustes, amb palla, branques, etc., al damunt, sostingut per pilars adossats o no a una façana, a una paret, especialment els construïts davant el portal o el terrat d'una

1. BARCELÓ TORRES, CARMÉ; Toponímia aràbiga del País Valencià. Alqueries i castells, p. XVII.

2. GARCÍA LISÓN, MIGUEL i ZARAGOZA CATALÁN, ARTUR; Temes d'Etnografia Valenciana, volum I, p. 154-157.

casa per tal de guardar de la pluja o, especialment, del sol³. D'altra banda, «fer rafal», és fer pont amb les branques dels arbres d'un caminal⁴.

Com veiem, aquestes definicions es corresponen amb formes de l'hàbitat rural actual, precisament en zones (nord del País Valencià) on sembla que més han desaparegut els primitius «rahals» que donaren origen a aquest mot. Aquesta paraula arcaica es conserva fossilitzada en la toponímia valenciana i baleàrica, sent el nom actualment dels municipis de: Rafal, Rafelbunyol, Rafelcofer, Rafelguaraf, Ràfol d'Almúnia i Ràfol de Salem, i d'una multitud d'alqueries de Mallorca, Menorca i Eivissa: Es Rafal, Rafal Nou, Rafal Pudent, Rafal Roig, Rafal Rubí, Rafal Amagat, Rafal Fort, Rafal Colom, Rafalet, etc.⁵. En el cas de les Illes Balears cal destacar que els noms semblen haver perdut en la majoria dels casos el primitiu nom musulmà que segueix al prefix, substituïnt-lo per paraules catalanes actuals.

Què era un «Rahal»?

Els cinc segles de dominació musulmana del Sharq al-Andalus o Sarquiya, nom donat en les cròniques àrabs a les terres orientals de la península Ibèrica, o balad Balansiya (tal com anomena Pierre Guichard), van deixar una empremta profunda. La major part de la població conservava els trets ètnics autòctons, però es va adherir completament a l'Islam. Alguns topònims reflecteixen concretament formes d'ocupació del sòl derivades de «rahal» (casa amb terres al voltant) i, sobretot, en són abundosíssims els de nom familiar, potser d'una kàbila o en sentit translàtic d'una gran possessió, derivats de «beni»⁶. Els rahals eren predis de capes acomodades urbanes, en especial de la ciutat de València, també però de Gandia, Alzira, Xàtiva, etc., i a diferència del gentilici de les alqueries, els rahals eren anomenades pel nom del propietari⁷.

En efecte, en l'època de la conquesta cristiana a principis del segle XIII, els documents cristians encara testimonien l'existència de dues categories de terres jurídicament ben diferenciades: les <qura> alqueries, de les que tot indica que corresponien a una propietat de poble independent; i, per l'altra, les que formen part de propietats privades que duen en la zona valenciana el nom de <rahals>. Aquestes darreres pertanyien a les classes urbanes i a la minoria dirigent⁸, i de ben segur existeix, sobretot a l'entorn de les ciutats, un sector de grans propietaris territorials⁹.

Les instal·lacions a la terra i la seua valoració ha donat peu a topònims del tipus rahal, rafal i ràfol, «casa al voltant d'una vila», «terra», «alqueria en arrendament o masoveria», «masia o casat», «mallada, corral o estable»¹⁰. Escolano, informat per algun morisc, corrobora aquestes distincions: «los moros al lugar de pocas casas llamaban alquería, al de muchas Beled (Balad), que quiere decir pueblo, al de una no más (que nosotros llamamos alquería) ellos llamaban Rahal o Rafal... otros sabios en lengua arábica dicen que Rahal quiere decir una majada o caserío puesta en la ribera de algún río»¹¹.

3. Gran Enciclopèdia Catalana; volum 12, p. 299-300.

4. Diccionari Català-Valencià-Baleàric; volum IX, p. 92.

5. id. nota anterior.

6. LÓPEZ GÓMEZ, A.; Geografía de les Terres Valencianes, p. 49.

7. MATEU i BELLÉS, JOAN; id. nota 2, p. 66.

8. GUICHARD, PIERRE; Estudios sobre Historia Medieval, p. 173, 181 i 240.

9. id. nota anterior.

10. id. nota 1, p. 31 i 46.

11. id. nota anterior.

Bàsicament els topònims que es refereixen a les explotacions rurals són:

- day'a: que ha donat els nombrosos Al-dea, freqüents a Aragó i Toledo.
- muny'a: que ha donat els nombrosos Al-munia també freqüents a Aragó i Toledo.
- qary'a: que ha donat els nombrosos Al-queria.
- rahal: paraula que aprofita per anomenar una propietat rural, d'una extensió variable i a vegades tancada per una muralla¹².

El rahal valencià o murcià pareix haver-se correspost amb el que en altres regions se'n diu: muny'a o day'a; és a dir, una finca particular que podia ser «d'esplai» o de renda, o ambdues coses alhora. D'alguns d'eixos «rahals», es diu que pertanyeren a personatges destacats del darrer regne musulmà, així com a membres de la família reial o alts càrrecs civils i militars que duïen títols de Ra'is, Qa'id, Qadi, Wazir, etc. De fet, la majoria dels «rahals» es donen a persones que entre els conquistadors pertanyen a la classe superior: cavallers, bisbes i clergues, funcionaris del rei; el que ve a confirmar que es tractava d'una categoria de béns particularment cobdiciats, de valor important, que havien pertangut a les categories més elevades de l'anterior règim¹³.

Altrament els mots rahal, rafal, raal i real són considerats per l'il·lustre etimologista Joan Coromines com arabismes procedents de l'ètim <rahl> en àrab clàssic (rahal en dialecte hispanoàrab) amb el significat de «lloc on es fa una parada al camí», «campament», «mallada, estable»¹⁴. Tanmateix, Mª Jesús Rubiera creu que hi ha molts rafals en els documents medievals catalans falsos, en confondre'ls l'escrivà per «ravals»(barris) i per «raha'ls»(molins)¹⁵.

En la relació que he fet, sembla que està prou clar que són «ravals», els assentaments números 321, 2.554, 2.579 i 3.005; i «molins» els números 1.781, 1.785, 2.171, 2.172, 2.977 i 3.102. Cal dir que açò es pot veure bastant clar únicament de la lectura dels assentaments corresponents al Llibre del Repartiment, així els *ravallo* (ravals) i *casale molendinorum* (molins) citats. També Mª Jesús Rubiera li dona als «rafals» el sentit de "mallada, cabanya, refugi de pastors", no creient en la dicotomia alqueries-rafals de Pierre Guichard¹⁶.

En quina època s'originaren?

És difícil dir el període de temps en què es creen la major part dels «rahals». No obstant això, sembla que hi hauria un augment considerable durant el govern dels esclaus Mubarak i Muzaffar (a principis dels regnes de taifes, segle XI), segons el que es pot deduir del text de la Dahira d'Ibn Bassam, que figura idèntic, poc més o menys al Bayam d'Ibn Idari. Aquest text està pres del gran historiador Abu Marwan Ibn Hayyan, contemporani dels fets esmentats tot seguit:

«També manifestaren la seua avarícia respecte al poble baix oprimint pel seu poder, no acurant-se del mal que li causaven les càrregues que li feien

12. DOMÈNECH SERENA, MILAGROSA; Rafelguaraf: l'explicació d'un nom, en núm.2 de LLAVOR, Revista d'informació de Rafelguaraf, desembre de 1979, p. 9-10.

13. GUICHARD, P. i BAZZANA, A.; en Nuestra historia, volum II, p. 271-272.

14. RUBIERA MATA, Mª JESÚS; Rafals y raales, Ravals y arrabales, Reals y reales, en la revista d'estudis àrabs Sharq al-Andalus de la Universitat d'Alacant, p. 118-122.

15. id. nota anterior.

16. Més recentment Guichard ha reconegut que cal corregir els seus anteriors treballs quant a la diferència entre Real i Rahal. Els Reals entén que eren més d'esplai i de caràcter aristocràtic, però reafirmant-se quant al seu plantejament dels Rahals. (Historia del pueblo valenciano, volum I, p. 226-227. També en la VI Assemblea d'Història de la Ribera que es va celebrar a Alzira els dies 24 i 25 d'abril de 1993 continuava pensant en la validesa dels seus plantejaments).

Així, per tal d'abreujar un poc aquest article i a la vista que la diferència entre Real i Rahal sembla estar prou clara per als estudiosos en la matèria, he suprimit tota la relació de Reals (40 en total) que en l'article publicat a Carcaixent sí que apareixien.

suportar... Els imposaven els administradors dels impostos més intolerables[...]. La situació va arribar a ser insostenible, fins a l'extrem que, sovint, la gent no va poder fer front sinó emigrant de les seues cases i abandonant els seus pobles <qura>. Aquells dos bàrbars i els seus sequaços no es commovien per això, molt al contrari, s'apropriaren dels pobles on la gent havia emigrat, per a fer d'ells explotacions particulars» (<diy'a>, és el plural de <day'a>, que com hem vist abans es correspon amb <rahal>. Tot açò succeeix entre els anys 1011-1012 fins al 1017 en què moren a València.

Així doncs, el pes de la fiscalitat imposada pels nous dirigents (Mubarak i Muzaffar) havia estat tal que molts camperols s'havien vist obligats a abandonar els seus pobles o <qura> plural de <qary'a>, permetent als governants apropiar-se de les seues terres «per a fer d'elles explotacions privades». És interessant trobar en el text referent a València la mateixa evocació del canvi de nom dels pobles així erigits en dominis particulars, designats des d'aleshores amb el nom del seu propietari¹⁷.

Com eren físicament?

Respecte a la seua fisonomia, els «rahals» devien mostrar un aspecte semblant a la de les torres d'alqueries, sense ser exactament la mateixa cosa. Així, les torres dels rahals, quan en tindrien, devien servir per a la defensa d'aquests, i fins i tot, estarien incloses dins del sistema d'alerta. L'estudi arqueològic de les torres que han arribat fins a nosaltres ofereix gran informació sobre l'arquitectura d'aquests edificis. Són de planta quadrada d'uns 15 metres d'altura i fetes de tapial, que corresponen a les formes tradicionals de construcció militar en al-Andalus al llarg dels segles X-XIII. Aquestes torres devien servir per protegir i acollir la gent dels voltants en cas de necessitat. Estaven envoltades d'un albacar o fortificació (o potser simplement d'una paret a mena de muralla)¹⁸.

Alguns «rahals», han donat amb el seu desenvolupament poblacions que, com en altres d'origen àrab, creixen al voltant d'una plaça en forma de quadre, fet destacat per algun estudiós de la geografia i l'urbanisme, en assenyalar: «Dergelijke "patios" kan men zien in de plattegronden van reeksen oude "alquerías", zoals Sellent, Tossalet, Barxeta, Rafelguaraf...»; és a dir, poblacions que es desenvolupen al voltant d'una plaça en forma quadrada¹⁹.

Efectivament les parcel·les musulmanes són quadrades, si bé sovint presenten formes més o menys rectangulars, però sempre amb una tendència cap al quadrat (esquema 1a)²⁰. Sense anar més lluny per posar un exemple, el nucli originari de Rafelguaraf -curiosament almenys- s'ajusta quasi al 100% amb l'esquema 1a proposat per Mikel de Epalza, doncs, com podem fàcilment comprovar sobre el plànol (esquema 1a bis) les línies bàsiques del nucli urbà més antic de Rafelguaraf són quasi un calc de l'esquema que es proposa per aquest autor.

17. id. notes 8 i 9, p. 153-174.

18. id. nota anterior.

19. SCHOORL, FRED F.J.; "Over... La Ribera: Het artefactiel morfologisch patroon en 1250 jaar landschapsvormende processen in een valenciaanse regio"; Van de Vrije Universiteit, Amsterdam, p. 57-58.

20. IVARS PÉREZ, JOSEP; El despoblat de l'Atzuvietà (la Vall d'Alcalà). Introducció als anàlisis tipomorfològics al País Valencià, en Sharq al-Andalus, p. 106.

Els rahals es correspondrien, sobretot si eren de qualitat (no tots serien igualment rics) al sistema de pati central, al que donen les habitacions (sales d'estar i dormir), la cuina, els evacuatoris i l'accés a la casa (en forma de colze i/o almenys amb una cortina que deixara passar l'aire, però no les mirades indiscretas des del carrer) (esquema 2). En altres ocasions el pati no estaria tancat per habitacions en tots els costats, sinó per parets que tanquen un hortet i/o un corral (esquema 3)²¹.

Com hem vist, en alguns casos es tractaria de propietats tancades per un mur, que inclourien unes construccions residencials i a vegades una torre (esquema 1b). Alguns d'ells devien ser molt grans, doncs existeixen donacions de varies jovades (una jovada són 36 fanecades) a diverses persones en un mateix rahal. Tanmateix, el cas més freqüent és la donació d'un rahal sencer, junt amb altres terres a un nou propietari cristià, el que fa suposar que molts rahals eren simplement finques periurbanes d'extensió modesta²².

Quin tipus d'organització tenien?

Quant a les relacions d'organització, etc., que tenien cal dir que al camp regnà sempre durant el segle XII, inclosa la posterior dominació almohade, una gran inseguretat: els castells (husun) acollien en moments de perill els pagesos dels rahals i de les alqueries i feien la funció així de caps de districtes rurals²³. Excepte casos particulars relativament rars, els castells «amb territori» (castells atermenats) corresponien als antics districtes administratius ('amals) d'època musulmana. Les aljames (conjunt de la comunitat castral) no corresponen a «pobles», sinó a districtes rurals relativament extensos formats per diversos caserius -alqueries i rahals- agrupats a l'entorn d'una fortificació de refugi o d'un poblat fortificat en altura.

La impressió que dona l'estudi de la geografia dels territoris castrals de la regió valenciana en vespres de la seua integració a l'estat Català-Aragonés és la d'un sistema sòcioadministratiu relativament estable, que contrasta amb l'aparent anarquia i el caràcter efímer de les construccions polítiques corresponents a la desorganització de l'imperi almohade. Es veu clarament en la documentació cristiana de mitjans del segle XIII que cadascun d'eixos menuts districtes rurals constituït per un terme sembrat d'alqueries i rahals dependents d'un refugi o d'un poblat d'altura correspon a un espai precís, els límits dels quals estan fixats des de molt de temps arrere en la memòria col·lectiva. Malgrat que pot observar-se una certa adaptació a les condicions naturals, ja que, cada aljama ocupa un territori bastant ben delimitat pel relleu, generalment una vall o part d'ella; és la unitat social formada per l'aljama la que, a l'interior d'aquesta predomina sobre les unitats d'hàbitat constituïdes per les alqueries i rahals, caserius de varies desenes de cases com a màxim, generalment no defeses²⁴.

Com ja hem dit abans, la quasi totalitat d'aquests rahals van designats pels noms dels seus propietaris, fet que contrasta fortament amb la toponímia,

21. EPALZA, MIKEL de; Un modelo operativo de urbanismo musulmán, en *Sharq al-Andalus*, p. 141.

22. id. nota 13; p. 271-272.

23. SANCHEZ GUARNER, MANUEL; id. nota 3, volum 11, p. 120.

24. id. notes 8 i 9; p. 217 i 240-242.

principalment gentilícia, de les alqueries. El fet suposa una distinció jurídica clara entre ambdues realitats: mentre l'alqueria era la propietat col·lectiva d'uns camperols que moltes vegades semblen haver constituït un grup de parents paterns; el rahal pertanyia a un sol propietari. Amb tot, aquests ciutadans rics posseïdors dels rahals no corresponien sinó a una part relativament menuda del conjunt de les terres posseïdes majoritàriament pels camperols. Aquesta aristocràcia del poder i de la riquesa, devia representar una classe relativament mòbil i poc estable, que no detentava sobre la terra uns drets comparables als que caracteritzaven la classe feudal i senyorial occidental²⁵.

Per què no han perdurat amb el temps?

Pel que fa a la seua perdurabilitat, en alguns casos, particularment pense que en els menys, hauran esdevingut amb el temps poblacions que comencen per Beni-. L'explicació més fàcil, aparentment, naix de la seua pròpia definició general «casa de camp» d'una propietat privada. Així, les donacions dels rahals -conseqüència de la conquesta cristiana- majorment també a un sol propietari, potser va originar que tingueren més probabilitats de créixer amb nous pobladors les alqueries properes que no els rahals. Per tant, amb el temps la majoria dels rahals hauran desaparegut com a formes d'hàbitat; en la gran part de les ocasions els podrem identificar com a paratges, partides, etc., dels actuals municipis; en altres seran la base damunt la qual s'haurà edificat repetides vegades constituint actualment alguns horts antics, i en altres encara són perfectament identificables les seues ruïnes assolades pel temps (d'ací els actuals Ràfols d'Antella, Torrent, Alzira, Tavernes de la Valldigna, Cullera, etc..).

Per altra banda, cal observar també l'alternança de *rafal* amb *manzal* (Rahal Terraç i Maçal Terraç). Aquests (manzal) eren indicatius de la presència de posades i hostals als camins, així ocorre als assentaments números 263, 264, 266, 267, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 277 i 278 en què es dona eixa dualitat, l'escrivà anota als mateixos assentaments Maçal i Rafel²⁶. En altres s'ha fet constar «hort o real» de..., o bé «alqueria de Rahal...», açò ocorre en el primer cas als assentaments números 391, 434 i 572; i en el segon als números 190, 204, 357, 370, 979, 1.062, 1.962, 1.965, 2.363, 2.369, 2.393, 2.487, 2.890 i 2.952.

Quant a Rafelguaraf, al Llibre del Repartiment (edició d'Antoni Ferrando i altres) apareix una donació de l'any 1249, en l'assentament número 2.487 que l'associen amb dubtes amb Rafelguaraf. No obstant això, Agustí Ventura (Cronista oficial de Xàtiva), creu que aquest Rafal Alarof o Rafal Alaraf²⁷ sí que es tracta de Rafelguaraf:

«P. Rosselon, domos in Aliazira franchas et liberhas; et III jovatas terre in Raffal Alarof et unam jovatam in vineis hermis que sunt in eadem alcheria. XII kalendas junii»

25. CORTÉS, FURIÓ, GUICHARD i PONS: Les alqueries de la Ribera: Assaig d'identificació i localització; en Economia Agrària i Història Local, p. 213-214.

26. id. nota 1; p. 30 i 199.

27. En l'edició del Llibre del Repartiment a càrrec d'A. Cabanes i R. Ferrer, transcriuen el topònim d'aquest mateix assentament com a "rafal Alaraf".

«A Pere Rosselló, unes cases franques i lliures (de contribucions) a Alzira, i tres jовades (108 fanecades) de terra (de reg) a Raffal Alarof i una jовada (36 fanecades) de vinyes ermes que estan en la mateixa alqueria. 21 de maig de 1.249»

Finalment, heus-ne ací tot seguit una relació dels «rahals» que hi ha al Llibre del Repartiment²⁸, indicant els assentaments als que figura a la columna de l'esquerra, el nom complet a la d'enmig i, finalment, la possible localització municipal a la de la dreta. Quant a la localització actual, cal precisar que els referents a València, Alzira, Gandía, Albaida, Cullera, Dénia i Xàtiva no necessàriament es corresponen als termes actuals d'eixos municipis perquè, en època musulmana, dins d'aquests entraven els actuals termes municipals d'altres municipis dels entorns; això quan no s'ha pogut identificar clarament com al número 2.339: «...turrem cum domibus circa eamdem citis raalli quondam de Alburgi...», Rafal d'Alburgí, que aleshores era terme d'Alzira i avui ho és de Carcaixent.

Assentaments:	Nom complet:	Localització:
64 (i també als 80, 771,1026,1029,1066(i també: Mageri, Almager) 2171)	Rahal Almageri	València
75 (88)	Rafal d'Anaxe	Russafa
77 (78,1082)	Raal Ladea	Aldaia
87 (209,210,1192)	Rahal Alarif	València
186	Rahal Albogadir	València
190	Rahal Axacovi	València
204 (205,206,207)	Rahal Axuterni	València
229	Rafal d'Abençahabel	València
233	Rafal d'Alharar	València
249	Rafal d'Huberquera Axama	València
263 (id.264,265,266, 267,268,269,270,271, 272,273,274,275,277, 278,494,542,545,770, 1028,1035,1055,1090, 1233,1487)	Rafelterràs	Alboraia
284	Rafal d'Abenhapdulmech	Russafa
289	Rahal Alcolobri	València
302	Rafal dels fills d'Albohehar	Russafa
308	Rahal Axavich	València
309	Rahal Alcutanti	València
320 (329)	Raal Alponti	Russafa

28. Únicament figuren els del Llibre del Repartiment. Òbviament, en altres documents medievals apareixen també rahals que no figuren ací, com és el cas del Rahal Sac Biyens, que sembla era un del terme de l'Ènova (GUINOT RODRÍGUEZ, ENRIC: Cartes de poblament medievals valencianes, p. 289).

321	Rahal Alcadi	València
337	Rahal Abdenaga	València
338	Rafal Atdaragan	València
357 (1426)	Rahal Abinsanxo	Alfagar
370 (1350)	Rahal Abinxalbeto (Abinxabeto, Alarhal)	Patraix
371 (771)	Raal Alagati	València
391	Raal Vaçmen	Russafa
418	Rahal Habeieme	València
434	Raal Altiset	València
434	Raal Abinhalifa	València
485	Raal Acelemi	Campanar
493 (1781,2264)	Raalaxat (Raalaxeta, Raal Axeta)	Campanar
494	Rafal de Binabendaut	València
497	Raal Abinmophrez	València
497	Rafal d'Abinmoherez (Abinmoerez)	València
514	Rahal Benimocrem	València
517	Rahal de Benicabo	València
520	Rafal de Mahomat Varat Xerota	València
542	Rafal Amogeyt	València
569	Rafal d'Amaçloca	València
572	Rafal d'Abraham Cehely	Mislata
573 (1148)	Rafal Abenjevir (Abengebir)	València
575	Rafal de Laxativa	València
679	Raal Almatari	València
702	Raalaxet	Beniferri
723 (1151)	Raalaxeyt (Rahalaxeyt)	València
758	Rafal Cazmen	València
758 (772,855,858, 857)	Raal Abniferri (Abinferri)	Beniferri
772	Raal Oezmen	València
775	Rafal de Mazaot Abenamiz	València
828	Raal Pinos	Alcúdia de Veo
865	Rafal Alezpi	València
979	Raal Alhara	Xilxes
985	Rafal d'Azmet Azehery	València

998	Rafal Abenimanhor	València
1003 (1104)	Rafal Amazlecha (Amazloca)	València
1010	Rafals Abenamira	Alzira
1058	Rafal de Mahomat Huaaballa	València
1062	Rafalmaceri	València
1062	Rafaljuare	València
1062	Rafal Alfarili	València
1072	Rahal de Mahomet Alcoran	València
1103	Rafal d'Abraham Abinhilel	Beniferri
1140 (1168)	Rahal Abinferro	València
1192	Rafal Annaxahar	Russafa
1257	Raaliaxet	Russafa
1278	Raal Alharel	Paterna
1293 (1302)	Raal Abendeiça (Abyndeyça)	València
1293 (1302)	Raal Alborgy (Albogii)	Benimaclet
1304	Rahal Carpesy	Benimaclet
1304	Rahal Amambro	Benimaclet
1304	Rahalheyx	Benimaclet
1329	Rafal Albataf	València
1329	Rafal Abrahylet	València
1329	Rafal Acehuy	València
1343	Raal Açebir	València
1358	Rahal Abingeme	Foios
1405	Rahal Saxon	València
1430	Rahal Abinzolta	València
1578	Rafal d'Arrallo	València
1602	Rafal d'Abenmagtor	València
1696	Rahal Abendino	Russafa
1703	Raal Alcayt	Almussafes
1785 (2266)	Rahal Henna	València
1860 (2850)	Rafal Abenaxochi (Abenaxoch)	Pedreguer
1862 (2852)	Rafal Negrals	Negrals
1950 (2876,3035)	Rafalgani	Benigànim
1962	Rahal Albeuda	Castelló de Rugat
1965 (2803)	Raal Abdulgelil	Albaida
1965 (2803,2867)	Rahal Alboraibal	Albaida

	(Raalboraybal)	
2069	Rafal Alcol	Alzira
2147	Raal Areyç	Gandia
	(Alabiar)	
2148	Raal Acera	Gandia
2149	Raal Açota	Gandia
2159	Raal Almoernal	Gandia
2168	Raalalconçi	Dénia-Ondara?
2168	Raal Alpitrançi	Dénia-Ondara?
2168	Rafal d'Abnaxa	Dénia-Ondara?
2256	Raal	Real de Montroi
2339	Rafal d'Alburgi	Carcaixent
2363	Raal Alcorcox	Cullera
2364	Rafal de Muza	Cullera
2366	Rafal de Saragozin	Cullera
2369	Rafal de Cullera	Cullera
2393	Rafalell	Massalfassar
2480	Rafal de Gonçal	Alzira
2487	Rafal Alarof	Rafelguaraf?
	(Alaraf)	
2530	Rafal Barel	Castelló de la Ribera
2550	Rafal d'Orfala	Alzira
2554	Rafal de Corbera	Corbera
2579 (3005)	Rafal de Xàtiva	Xàtiva
2865	Rahal	Albaida
2890	Rahal Alcayd	Albaida
2894	Raal Zanaygi	Xaló
2894	Raal de Nahamen	Xaló
2934	Rafal Benimantell	Guadalest
2952	Raalhabelbagar	Calp? Pop?
2977	Rafal Benihomar	Beniarbeig
3102	Raphalmagzem	Sagunt
3179	Rafelsineu	Piles
	(Rafalizlem)	
3179 (3191)	Rafal Avenjacob	Gandia
	(Benjacob)	
3191	Rafal Barbenz	Gandia
3198	Rafal Cena	Gandia